Національна академія державного управління при Президентові України

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Матеріали XII науково-практичної конференції (17 грудня 2020 р., м. Дніпро)

> Дніпро ДРІДУ НАДУ 2020

УДК 35 (477)

3MICT

П 68

Схвалено до друку рішенням Вченої ради Дніпропетровського регіонального інституту НАДУ при Президентові України від 29 грудня 2020 р., протокол № 10 / 240

Редакційна колегія:

Л. Л. Прокопенко (голов. ред.), д-р держ. упр., проф., С. І. Бородін, д-р іст. наук, проф., О. М. Рудік, канд. політ. наук, доц., В. В. Баштанник, д-р держ. упр., проф., І. Д. Шумляєва, канд. держ. упр., доц., А. П. Лимар, канд. іст. наук, доц., Н. М. Рудік, канд. держ.упр., доц., О. В. Овдін, канд. іст. наук, доц., Л. А. Ткач (відп. секретар).

П 68 Правові аспекти публічного управління: теорія та практика : матеріали XII наук.-практ. конф. 17 груд. 2020 р., м. Дніпро / за заг. ред. Л. Л. Прокопенка. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2020. – 176 с.

Уміщені матеріали доповідей учасників щорічної науково-практичної конференції «Правові аспекти публічного управління: теорія та практика» щодо актуальних питань місцевого самоврядування, удосконалення правових засад територіальної організації влади в Україні, напрямів розвитку законодавства у сфері публічної служби, правових аспектів розвитку державного управління на регіональному та місцевому рівнях.

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів Національної академії державного управління при Президентові України, а також буде корисним для всіх, кого цікавить окреслене коло проблем.

СЕКЦІЯ 1 Актуальні питання правового регулювання місцевого самоврядування в Україні

 БИРКОВИЧ Тетяна, КАБАНЕЦЬ Олександр. Європейські

 принципи децентралізації влади в Україні

 7

 БОНДАРЕЦЬ Єлизавета. Актуальні питання правового регулювання

 державної регіональної політики в Україні

 9

 БОЧАРОВА Наталія.

 «Міський порядок денний» (EU Urban Agenda)

 в регіональній політиці Європейського Союзу

 11

 КРИВЧИК Геннадій, ЄВСЄЄВА Галина. Дотримання принципу

 балансу державних і громадських інтересів як запорука запобігання

 соціальних конфліктів

 14

 МАМАТОВА Тетяна. Розвиток нормативного забезпечення

 надання адміністративних послуг органами місцевого

 самоврядування у 2015 – 2020 роках

СЕКЦІЯ 2

Напрями розвитку законодавства про державну службу та службу в органах місцевого самоврядування

СЕКЦІЯ З

Удосконалення правових засад публічного управління в контексті європейської інтеграції України

БАРДАХ Олександр. Основні напрямки правового забезпечення	
	22
цифрової трансформації в Україні: европейський вимір	
БОНДАРЕНКО Віктор. Окреслення й правове удосконалення	
засад етнічної політики в контексті європейської інтеграції України	36
БОРИСОВА Юлія. Адміністрування пенсійних систем в країнах	
Европи: публічне versus приватне	41
БУТИРСЬКА Тетяна. Правова держава в контексті	
концепції тринітарності	44
ГРИЦЯК Ігор. Європейська політика сусідства та Східне партнерство:	
геополітичні кроки ЄС до окремих пострадянських країн-сусідів та Росії	47

ДЕМОШЕНКО Генадій. Основні напрямки правового забезпечення цифрової трансформації в Україні: европейський вимір .51 ЖУРАВЕЛЬ Тамара. Військово-цивільна адміністрація як важливий елемент механізму державного управління: правовий аспект .54 ЗОЛОТАРЬОВ Свген. Правове забезпечення процесів трансформації системи митних послуг .58 КРАСІВСЬКИЙ Орест. Зарубіжний досвід формування іміджу органів публічної влади .60 МАКАШОВ Валерій. Правове регулювання державно-управлінської діяльності у сфері оздоровчої рухової активності населення .63 НОВІЧЕНКО Надія. Правові засади розвитку цифрових компетентностей у Європейському Союзі .66 ОВДІН Олександр. Проблеми законодавчого визначення граничної чисельності збройних сил України у контексті захисту .69 ОРГІСЦЬ Оксана. Оффбординг як важливий етап управління персоналом (на прикладі державної служби ФРН) .72 ПИРОГОВА Юлія. Соціально-психологічні методи управління .75 ПРОКОПЕНКО Леонід. Класифікація видів соціальних послуг в Литві .78 РЕМЕЗОК Анастасія. Інституційна спроможність судової системи .79 САВОСТЕНКО Тетяна. Нормативно-правове забезпечення процесів управління державними інвестиціями в Україні: .82 СЕРЬОГІНА Тетяна. Нормативно-правове забезпеченя процесів управління державними інвестиціями в Україні .82 СЕРЬОГІНА Тетяна. Форми забезпечення функціонування організацій громадського сектору в Україні
служби України в системі публічного управління

СЕКЦІЯ 4

Сучасні тенденції організації публічно-управлінської діяльності на регіональному та локальному рівні

БАЙМУРАТОВ Максим. Реформування компетенції місцевого самоврядування в Україні в контексті муніципальної реформи105

БИРКОВИЧ Віктор, ПАЛАМАРЧУК Світлана. Особливості управління національними природними парками108 БІЛА Дар'я. Аналіз взаємодії рівнів публічного управління щодо формування і реалізації державної молодіжної політики111 БОБРОВНИК Деніс. Вплив глобалізаційних процесів на територіальну громаду в контексті набуття нею глобалістського БОРОДІНА Оксана, БІЛОГУБ Григорій. Реформа децентралізації КАЛАРАШ Андрій. Становлення системи захисту прав споживача в рамках територіальної громади в Україні: питання теорії120 КОЛОСОВСЬКА Ірина. Сучасні тенденції взаємодії інститутів влади ЛАХИЖА Микола, АНТОНЕНКО Владислав. Інформатизація публічної адміністрації Республіки Польща як комплексний процес126 ПОСТОРОНКО Інна. Сучасний муніципалізм: доктринальні підходи ПРОКОПЕНКО Сергій. Правове регулювання чоловічої середньої освіти на Катеринославщині в другій половині XIX – на початку XX ст.131 ФОРКУЦА Олена. Аналіз проведення інституційного аудиту у закладах загальної середньої освіти в 2019 році Державною ХВАН Руслан. Актуальні питання реформування місцевого ШИПЩИНА Євгенія. Деякі питання організаційно-правової діяльності публічного управління загальною середньою освітою

СЕКЦІЯ 5

Правові основи формування та реалізації національної антикорупційної політики

<i>AKIMOB Олександр.</i> Corruption risks in procurement
БИРКОВИЧ Олександр. Судова влада в системі поділу влад
сучасної України
ВИНОГРАДОВА Наталія, ПАНАХІ Олег, КРАЄВИЙ Антон.
Інституціональні засади формування та реалізації державної
антикорупційної політики в Державній митній службі України154
ЛИСАЧОК Алла. Основні правові аспекти формування
та реалізації національної антикорупційної політики та її вплив
на механізм управління інвестиційною безпекою
РУДІК Надія. Індекс сприйняття корупції 2019: проблеми
з експортом корупції в країнах верхньої частині рейтингу160

РУДІК Олександр. Проблема політичної доброчесності	
в контексті Індексу сприйняття корупції 2019	166
ХАМХОДЕРА Олег. Щодо антикорупційної «професійності»	
президентського опитування (від 25.10.2020 р.)	171

СЕКЦІЯ 1

Актуальні питання правового регулювання місцевого самоврядування в Україні

Тетяна БИРКОВИЧ

д.держ.упр., професор, професор кафедри інформаційних технологій Київського національного університету культури і мистецтв Олександр КАБАНЕЦЬ

к.ю.н. доцент кафедри державного управління і права

ПВНЗ Київський університет культури

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРИНЦИПИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Україна на сучасному етапі свого розвитку неухильно спрямовує свої зусилля на реалізацію євроінтеграційного курсу в питанні реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади.

Децентралізація влади у країнах Європейського Союзу відбувається на підставі джерел європейського права. Основними джерелами європейського права вважають: договори про заснування ЄС та європейських співтовариств, Хартію основних прав ЄС, рішення Європейського суду справедливості, законодавство ЄС, національне право, рішення Європейського суду з прав людини та Європейський кодекс належної адміністративної поведінки тощо

Будь-яка діяльність здійснюється на певних принципах. Принципи – це керівні засади, фундамент, головні закономірності та базові відносини, на яких здійснюється організація та функціонування європейського урядування.

Свроінтеграційний курс України вимагає створення в Україні ефективної, дієздатної системи місцевого самоврядування, яка б відповідала цінностям демократичного суспільства та обумовлена потребою в розбудові її як соціальної країни, де людина відповідно до ст. 3 Конституції України є найвищою соціальною цінністю, а права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

Децентралізація влади в Україні є один із способів підвищення ефективності функціонування публічної влади, яка успішно реалізована у практиці більшості держав Європейського Союзу та повинна здійснюватися на принципі народовладдя, який забезпечує реальні можливості реалізації народом належної йому влади на всіх рівнях.

Важливо те, що європейські принципи реалізації влади забезпечують

List of references

1. About public procurement. Law of Ukraine dated December 25, 2015 № 922-VIII. URL: zakon.rada.gov.ua.

2. Akimov O. O. Corruption as a threat to the economic security of Ukraine. Implementation of the state anti-corruption policy in the international dimension: Materials of the III Intern. scientific and practical. Conf., 7 Dec. 2018, Kiev: at 2 pm / [Editorial board: V. V. Cherney, S. D. Gusarev, S. S. Chernyavsky and others]. – Kiev: Nat. acad. int. cases, 2018. – Part 2. 22 – 25.

3. Akimov O.O. Psychological aspects of manifestations of corruption in public administration. Public administration: theory and practice. $-2014. - N_{\rm P} 1.181-188.$

4. Akimov O. Legal analysis of the system of preventing and combating corruption in the state administration of Ukraine. Analytics and power: zhurn. Expert analyst. materials and sciences. pr. Institute of problems. state ex. and local local government / Nat. acad. state ex. under the President of Ukraine. – K. : NAGU, 2014. – No 10. 139 – 146.

5. Akimova L.M. The mechanism of state management of ensuring economic security in Ukraine: monograph / L.M. Akimova. – K. : Center for educational literature, 2018. - 323 p.

Список використаної літератури

1. Про публічні закупівлі. Закон України від 25 грудня 2015 року № 922-VIII. URL: zakon.rada.gov.ua.

2. Акімов О. О. Корупція як загроза економічній безпеці України / О. О. Акімов // Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., 7 груд. 2018 р., Київ : у 2 ч. / [редкол.: В. В. Чернєй, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2018. – Ч. 2. – С. 22 – 25.

3. Акімов О. О. Психологічні аспекти проявів корупції в державному управлінні / О. О. Акімов // Державне управління: теорія та практика. – 2014. – № 1. – С. 181 – 188.

4. Акімов О. Правовий аналіз системи запобігання і протидії корупції в державному управлінні України. / О. О. Акімов // Аналітика і влада : журн. експерт.-аналіт. матеріалів і наук. пр. Ін-ту пробл. держ. упр. та місц. самоврядування / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К. : НАДУ, 2014. – № 10. – С. 139 – 146.

5. Акімова Л. М. Механізм державного управління забезпеченням економічної безпеки в Україні : монографія / Л. М. Акімова. – К. : Центр учбової літератури, 2018. – 323 с.

Людмила АКІМОВА,

д.держ.упр., професор, заслужений працівник освіти України, професор кафедри фінансів та економічної безпеки, Національний університет водного господарства та природокористування

ANALYSIS OF CORRUPTION RISKS IN STATE BODIES

The regulatory and legal framework and its implementation by the National Agency for the Prevention of Corruption and other state authorities show several positive trends: a) In general, there is a complete package of methodological documents required for assessing corruption risks (hereinafter also «ROC») in the activities of government bodies, state-owned companies, as well as private sector companies; b) The regulatory and legal framework in this area has been working only for the second year, despite this, a sufficiently high level of conformity of assessments of corruption risks at the level of central executive authorities has been demonstrated based on representative results.

Obviously, on about 12 pages of the Methodological Recommendations for the preparation of anti-corruption programs of government bodies (hereinafter, also «AK programs»), a certain number of generally technical issues could be improved, because the document is only two years old, and initially it can still be considered «Alive». The analysis of such moments is set out in our recommendations as part of its study.

The effectiveness of OCD is much more limited by three external factors: a) If the authorities are unwilling to conduct OCD, the National Agency for the Prevention of Corruption can do little about it. It would be naive to believe that one agency will be able to streamline all government bodies in this area of jurisdiction properly. Despite the threatening corruption in Ukraine, many high and low-level officials would essentially «cut off the hand that feeds them» if ROC were properly conducted and disclosed the real (actual) corruption risks; b) The regulatory framework sets its own limits. The Law of Ukraine «On the Prevention of Corruption» [1] (hereinafter also «ZPK») does not provide for any deadlines or effective sanctions for the heads of state authorities or state enterprises. Even a rigid legal framework could never «compel» public authorities to conduct proper corruption risk assessments. The result of OCD is quite mild in nature and controversial, and it is almost impossible to formalize it in the form of a disciplinary or similar offense. In addition to all of the above, detailing the obligations of public authorities in the Law of Ukraine «On the Prevention of Corruption» could increase the responsibility of their leaders (by introducing the instructions of the National Agency for the Prevention of Corruption in accordance with part two of Article 12 of the ZPK); c) Given that the assessment of corruption

risks existed in As a formal requirement within the anti-corruption regulatory framework for many years prior to 2014, such an assessment was never carried out in practice, but rather a «copy and paste» method. Thus, the perception of corruption risks by civil servants (and citizens) is the same as that of corruption, and their assessment is the same as investigations by law enforcement agencies.

Given the above external constraints, the progress made by the National Agency for the Prevention of Corruption in such a tight timeframe can be commended. It is obvious that the level of internationalization (absorption) of OCD processes in government bodies differs significantly. The following main areas where donors could support the National Agency for the Prevention of Corruption in order to improve the ROC system can be identified: their minimization (as the success of several countries in this direction shows) b) Ease of use and consistency (uniformity) of the Methodological Recommendations should be strengthened, improved or supplemented with new documents of a legislative (regulatory) nature to further define didactic attitudes (structure, content, register of keywords, diagrams, synopses, key technical issues, readable language and thought, etc.); c) During the first year of its operation, the National Agency for the Prevention of Corruption generally provided consulting support and conducted a desk study of reports on the results of assessing corruption risks. From now on, the National Agency for the Prevention of Corruption can expand its personnel and organizational capacity to cover the following aspects: 1) Conducting in-depth quality checks of R&D projects (analysis of draft reports based on the results of assessing corruption risks for their compliance with formal requirements, reliability, and also, they provide only a limited picture of what corruption risks can really be); 2) Carrying out its own R&D work in priority areas (to minimize the risk of «conflict of interest» in government agencies that assess corruption risks through self-assessment); 3) Developing the ability to assess sectoral risks by training employees to identify these sectoral risks and developing lists of these sectoral risks for ROC.

In addition to everything mentioned above, there is a certain request for donor support from individual authorities for their ROC. It should also be remembered that corruption risk assessments have their own limitations, given that stakeholders may lack the will to conduct them. Most likely, the ROC will also be unable to help informal networks of political elites attracted to large corruption schemes. Moreover, a lack of human or budgetary resources can often slow down reform efforts. Despite this, the ROC keeps the necessary level of awareness and discussion about the existing corruption risks. Moreover, OCD allows you to gradually move forward, albeit in small steps, because the impact of such an assessment may not be noticeable immediately. In general, it is worth considering the possibility of attracting donor support for the proposed future initiatives above.

Thus, based on the results of the generalization of the identified corruption

risks, it should be noted that state authorities today are trying to pay attention to a proper analysis of the external environment when conducting risk assessments and to identify corruption vulnerabilities in their activities. At the same time, unclear definitions and descriptions of identified external corruption risks, their factors and measures to eliminate them should be attributed to the significant shortcomings of the reports of some public authorities, compiled based on the results of the assessment of corruption risks and included in anti-corruption programs. Vague formulations of identified external corruption risks, their factors and measures to eliminate them in the anti-corruption program of a public authority may indicate a formal approach to assessing corruption risks in government bodies, and as a result, this prevents a complete and qualitative analysis of corruption vulnerabilities of the body's activities. Despite the fact that the practice of preparing and approving anticorruption programs has been normatively introduced and has been fully functioning in Ukraine since 2018, the results of summarizing the proposals of the authorities regarding external corruption risks, which consist in the imperfection of regulatory legal acts, indicate the formal approach of the subjects of approval in assessment of the corruption vulnerability of their activities. The National Agency for the Prevention of Corruption is not directly involved in the assessment of corruption risks, which is carried out by the subjects before the adoption of anti-corruption programs. The instruments of influence of the National Agency for the Prevention of Corruption, provided for in Art. 12 of the Law, is the possibility of inconsistencies in the anticorruption program with the provision of mandatory proposals and comments, the conduct of scheduled and unscheduled inspections of state bodies, in particular regarding compliance with Art. 19 of the Law «On the Prevention of Corruption», as well as the possibility of introducing binding orders on violation of legal requirements regarding ethical behavior, prevention and settlement of conflicts of interest, other requirements and restrictions provided for by the Law, protection of whistleblowers.

List of references

1. Law of Ukraine «On Prevention of Corruption» dated October 14, 2014 № 1700-VII. URL: zakon.rada.gov.ua.

2. Akimov O. O. Corruption as a threat to the economic security of Ukraine. Implementation of the state anti-corruption policy in the international dimension: Materials of the III Intern. scientific and practical. Conf., 7 Dec. 2018, Kiev: at 2 pm / [Editorial board: V. V. Cherney, S. D. Gusarev, S. S. Chernyavsky and others]. – Kiev: Nat. acad. int. cases, 2018. – Part 2. 22 – 25.

3. Akimov O.O. Psychological aspects of manifestations of corruption in public administration. Public administration: theory and practice. -2014. - N 1. 181 – 188.

4. Akimov O. Legal analysis of the system of preventing and combating

corruption in the state administration of Ukraine. Analytics and power: zhurn. Expert analyst. materials and sciences. pr. Institute of problems. state ex. and local local government / Nat. acad. state ex. under the President of Ukraine. – K. : NAGU, 2014. – No 10. 139 – 146.

5. Akimova L. M. The mechanism of state management of ensuring economic security in Ukraine: monograph / L. M. Akimova. – K.: Center for educational literature, 2018 . - 323 p.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про запобі́гання корупції» від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII. URL : zakon.rada.gov.ua.

2. Акімов О. О. Корупція як загроза економічній безпеці України / О. О. Акімов // Реалізація державної антикорупційної політики в міжнародному вимірі : матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф., 7 груд. 2018 р., Київ : у 2 ч. / [редкол.: В. В. Чернєй, С. Д. Гусарєв, С. С. Чернявський та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2018. – Ч. 2. – С. 22 – 25.

3. Акімов О. О. Психологічні аспекти проявів корупції в державному управлінні / О. О. Акімов // Державне управління: теорія та практика. – 2014. – № 1. – С. 181 – 188.

4. Акімов О. Правовий аналіз системи запобігання і протидії корупції в державному управлінні України. / О. О. Акімов // Аналітика і влада : журн. експерт.-аналіт. матеріалів і наук. пр. Ін-ту пробл. держ. упр. та місц. самоврядування / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К. : НАДУ, 2014. – № 10. – С. 139 – 146.

5. Акімова Л. М. Механізм державного управління забезпеченням економічної безпеки в Україні : монографія / Л. М. Акімова. – К. : Центр учбової літератури, 2018. – 323 с.

Олександр БИРКОВИЧ

к.ю.н., доцент, доцент кафедри теорії та історії держави і права ДВНЗ Ужгородський Національний Університет

СУДОВА ВЛАДА В СИСТЕМІ ПОДІЛУ ВЛАД СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Український народ здобув незалежність і прагне добитись реального цивілізованого європейського рівня життя. Ми живемо географічно в центрі Європи, але поки що рівень суспільно-політичного життя українців віддалений від країн Європейського Союзу. Незалежний період розвитку нашої держави після Помаранчевої революції та революції Гідності свідчить про те, що курс на євроінтеграцію потребує не тільки прийняття законів, але й реальне втілення прийнятих законів в життя українського суспільства. Причин і проблем можна наводити дуже багато, але суть залишається одна – судова влада повинна функціонувати прозоро і незалежно, задовольняючи реальні потреби громадян України.

Актуальними залишаються питання судової влади в системі поділу влад в сучасній Україні. Поділ влади на законодавчу, виконавчу й судову – є головною ознакою правової держави. Правовими механізмами, які забезпечують реальний поділ влади, виступає система стримувань і противаг, у якій кожна гілка влади є незалежною й самостійною.

Так, О. Миланко зазначив, що Декларацією про державний суверенітет України проголошено розмежування законодавчої, виконавчої та судової влади, що є одним із фундаментальних принципів існування України як правової держави. Парламент України 22 квітня 1992 року схвалив Концепцію судово-правової реформи в Україні, якою визначено основні принципи судово-правової реформи, порядок формування судової влади, соціальний захист суддів, фінансування і матеріально-технічне забезпеченнядіяльності судової влади та інші питання [1].

У Концепції судово-правової реформи в Україні наголошувалося на необхідності шляхом ефективного розмежування повноважень гарантувати самостійність і незалежність судових органів від впливу законодавчої та виконавчої влади. Були поставлені завдання реалізувати демократичні ідеї правосуддя, які вироблені світовим досвідом та необхідності створення системи законодавства про судоустрій, яке повинно забезпечити незалежність судової системи, здійснити спеціалізацію судів та гарантувати право громадян на розгляд його справи компетентним, незалежним і неупередженим судом. Всі органи, які виконували деякі судові функції, скасовувались в Україні. Було визначено головне, що судова влада – це система незалежних судів які в порядку, встановленому законом, здійснюють правосуддя.

З метою регулювання діяльності судової влади Верховна Рада України прийняла два Закони України «Про судоустрій України» 7 лютого 1992 р. та «Про статус суддів» 15 грудня 1992 р. Отже, професійні судді й залучені у передбачених законом випадках для здійснення правосуддя представники народу є носіями судової влади в Україні, які здійснюють правосуддя незалежно від законодавчої та виконавчої влади. 8 липня 2020 року прийнятий Закон України «Про судоустрій та статус суддів» в якомуст. 1 зазначено: «ч. 1. Судова влада в Україні відповідно до конституційних засад поділу влади здійснюється незалежними та безсторонніми судами, утвореними згідно із законом. ч. 2. Судову владу реалізовують професійні судді та, у визначених законом випадках, народні засідателі і присяжні шляхом здійснення правосуддя в рамках відповідних судових процедур. ч. 3. Судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції». Звертаємо увагу на те, що ст. 3 встановлено, що : «Судову систему України складають суди загальної юрисдикції та суд конституційної юрисдикції» [2].

Наукове видання

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

Матеріали XII науково-практичної конференції (17 грудня 2020 р., м. Дніпро)

В авторській редакції

Комп'ютерний оригінал-макет О.М. Рудіка

Підписано до друку 29.12.2020. Формат 60х84 1/16. Ум. друк. арк. 10,23. Обл.-вид. арк. 10,91. Тираж 100 пр.

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України Україна, 49044, Дніпро, вул. Гоголя, 29 Свідоцтво про державну реєстрацію ДК № 1743 від 06.04.2004